

MIC. # 9530

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

**COLLECTION OF
KABBALISTIC WORKS.**

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הלא כי בתפלה התחיל קר החורג ההוא להתפשט עם נחמט בגמלת התפשטותו תפודו =
 נתפשט ונמשך ונשעב בשן נלוב א שגול סעב והעגול הזה היה בלתי דבק עם האור
 האם הסובב עליו מכל צדדים לפי שאם יתדבק בו נחזור הדבר לבנו עקה ויקיה מתפטר
 באור האם ולא יחזיקה כמו כלל ניהיה הכל אור הנפך בלבד כבדשונה ולכן הונח העגול =
 ההוא ממנו א שגול האם ובלתי מתדבק בו וכל עקר התקשיות נדבקות העגול הנמצא
 הקוים עם האם המאצלו הוא יש קרן ההוא הנא אשר דרך בו יורד ונמשך אור מן האם
 ומשפט העגול ההוא והאם הוא סובב ומקיף עליו מכל צדדיו כחוק ממנו בהשואה
 אחת מכל צדדיו כי גם הוא בכחות העגול סובב עליו כגו כי הנה מוכרח הוא שהחות
 האם בנמצאים תהיה דרך קרו ההוא בלבד כי אם האור היה נמשך להם גם מכב
 סביבותיהם היו הנמצאים בבחינת המאצל עצמו בלתי גבול ומעלה וקצבה נלכך
 שגל א א שאם גם קרו ההוא היה דק מאוד ולא בהתחבנות גבול כה שיהיה האור
 נמשך א הנמצאים במערה וקצבה ומשפט קרב משאכ האם עצמו וכמעט בזוהר פ
 פושטת דף רגז בדימ נזל שיקרא תלומר קט וכו אכל לאו דאית ליה מערה ולא עם
 ידוע כגווא דמפיקן דכל ספירה אית לה עם ידוע ומערה עבול ותחום ובהיות קרו
 דק ימשך להם שפע ה צרכם כלבם בערך היותם נמצאים ולא וותר מעמי בערך היותם
 ממצאים זהנה קשגול הזה היצטון והיותו דבק עם האם הוא הנפך כתר נאחכ נכפשט
 שגל קרו ההוא ונמשך מעט ומזד להתעבל שעת ברמנות שגול ב תוך העגול היצטון
 נזה נק שגול חסמה שגל נתפשט יתר למענה ומזד להתעבל ונשעה שגול שלשי בערך
 העגול הך נזה נק שגול חנה וכן עליו היה קר הזה הולך ומתפשט ומתעבל עד =
 העגול הששיה הנק מלכות וזה נק ששן הים שנמצא בעוד שגולה שגולס זה
 בתוך זה וכל זה הוא בבחי ים הכוללות דרך סתם כל בחינת העולמות כולם קצומים
 מבואר ופשוט הוא כמה מיט עלמות נמצא נרכאו ונצאו ונשאו אל א פים הם =
 רבבות נבולם באחד הם תוך המקום החל הנז בלבד ואין דבר חוצה לו ונהיה כל
 עולם ועולם יש בו ים פרטיות נכל סתי נסתי פרטיות נכל חלל עולם ועולם כלול
 מים פרטי פרטיות נבולם הם בצורת עולם זה בתוך זה נזה למטם מנק עד אין
 קץ ומשפט נבולם הם כולה בצלים זה בתוך זה עד תענות עולם נבוללים כגו
 במפה המוכנים ונהיה בחינה המוכנת כל העולמים כלם יחד הוא ששן קרן הדק
 קצו המתפשט מן האם צגד ונמשך מעגול א עגול עד סוף תכלית כולם כגו נדק

2

הקו הזה נמשך השפע ואור הצדק לכל א' וא' מקום וזה נחבא במונת העגולים של הים
ועתה נבאר הכוונה הז' שיש בים הלא היא בתי אור הישר במעון ג' קוים בצורת אדם
העליון והנה דרך הקו הנה המתפשט מלמעלה למטה אשר ממנו מתפשטים העגולים
הנה הנה גם הקו הוא מתפשט כושר מלמעלה למטה ומאשר ג' העליון של עגול העליון
מבולם עד למטה בתחתית סיוס כל העגולים כולם וקו מתפשט ויורה באמצע כד
העגולים ומעל מלמעלה למטה בצדו צלם אדם ישר בעל קומה זקופה וכלל מיוחד
איברים מצטיינים בצורה קוים ומעל ושמאל ואמצע כלל וס' נב' כבלות וכל ספרה
מרים ומבטת לפי נב' עד אין קץ עד הנה בעלן וס' סקס כדרך עגולים ונהה במונה
זאת הששת היא הנה צלם אלוים ועלה חמוז הכתוב באומרו ויברא אלוים את האדם
בצלם אלוים וכו' וכמשפט כל ספרה הקור ונהתיקוים חכ דבההם כולם
מתשקיים במונה הששת הזו כלכל כמו שיתב' היטב במקום אשר נהי' כמו //
יתקיימו כ' הסכנות הנל' כיוס כ' במונות כדרך עגולים וגם כדרך קוים ושתיים
באחד שנים כנה אלוים מים וכנה ימשיכו לך כמה מאמרים הנבאים במולקוים מה נים
זה בעלן סדר מצב ומשמר הים' גם נב' לך התקנה הנה לשל איך יהיה ראש וסוף
ומעלה ומטה בעלן הים קודם הוא מבואר בכל כ' במונות האלו כי היא במונות הים
אדם בצדו עגולים מה בתוך זה פשוט הוא שהעגול החלקי הסובב על כולם שקרא
גלגל הכתר הנה הוא רבך עם הים יומך מכלם ולכן מערכה מכלם אמנם גלגל כד
הנה חממה יש בפסיק סוף לכן הים הוא גלגל הכתר ולכן מעלתו למטה מעלה
ככתב וכן גלגל הנה הוא יחוק מן האם שיעור גלגלים ומעלתו למטה מעלה
התנה וכן עדי' כל גלגלי ועגולי כל העלמות כולם אשר בתוך החלל הזה כד
הקדוב א' האם יומך ממסכו הוא עליו ומערכה מאד מתקדו עד שנמצא כי שלם
הנה הארץ החמה הוא נקודה אמצעית תכונה תוך כל העגולים כולם ותוך כד
התקום החלל והאויב קלעו קנה עם הוא מערכה מן הים היחקה גמורה ויתר
מכל העלמות כולם ועב' היה כב' גמרי וחומה בתכלית העלמות עם העתה נקוד
אמצעית בתוך כל הגלגלים והכן זה הוטב' שד' יש סבה שטת קתכה א' הנה נמא
כ' הנה נב' איך הן מתענגין הים היה מתפשט אחר ומעלה ומתפשט יומך
וחוזר ומעלה עד סיוס תכלית כל העגולים והעגול המתקוף כד' שונה במקום
דעשית הקו הוא הנה הוא מעלה ומערכה מכל העגולים אשר תחתיו כי הקו
הוא

הוא נמשך מראשית הקו ועד כ' הוא מקבל הארה בהיותה במקום גבוה מאד יותר
מכולם והוא השגול העליון שבכולם יהיה נקרא מעלה והעבול היותר פפמי ואמצעי ותיכון
שבכולם אשר הוא התחתון שבכולם אשר הוא מקבל האור תחתית הקו והוא יהיה נקרא
מטה וכעל ה"ב בענין השגרה שגולים עולם בניקווים יתב' ח"ך גם בחינת ים על שגולם
י"ב בהם בחינת קוים וממש עם היותם שגולים מלבד בחינת ים על האמר הנשנים בצור
מדתה אדם שיש עם היותם שגולם דווש העגולים נשם יתבוא לך יתב' צ"ב שגולם
יבדק בהם יומין ושמאל ואמצע עם היותם בחינת שגולם זה בתוך זה והנה גם בבחינת
ה"ב על האמר שהוא בצור אדם כ"ב יצחק עם מעלה ומטה חפנים ואחר' כי פשוט הוא
כ' הקחובל ראשית הקו יהיה ראש ושלמטה ממנו יהיה תלים וכן כוננא בזה פפמי
פפמי וכעל ה"ב נבואי עג' נ"ב בענין שגרה שגול אדם קדמוני נשין עם נקנה עג' =
זה שנתבאר בעל הזה ארך כל העולמות הם בחינת שגולם זה בתוך זה כגלגל בעולם
והוא מבחינה הירשונה נמזה במוהר כמנה מנקומות ובח"ב נ"ב נקרא נפ"ב נ"ב
אין אפי' הירושם והאוצרת כלה בעולם זה בתוך זה נשין עם וכן פפמי בחינת דפ
יג' ע"ב נ"ב נבואי אצמק ק"ב למכה שלמא ולא תקנא שלמא בהו נבואי מנחא לגו
נבמה קלפין חפין על מנחא נכל שלמא כהאי גווא נ"ב לא איהו לא לגומן לא נדא לגו
מק לא נ"ב והי מנכוח איה כל העולמות זה סובב לזה נזה מסובב מזה כ"ב נאעפי
שמלמס נבאה להפך שהיותו פפמי הוא המנוח והחופל עליו הוא הקלפה הברועה ממנו
אם תלמך עש' שכלן תבין ותראה כי מאמר זה מדבר בערכו אמנו סובב איה
התחתונה אשר היותו קרוב לינו היא נק' קלפה מסובבת בערכו אל המנוח אשר
לפניו ממנו והוא הנבל המסובב עליו ואח"כ שר' גלגל אחרי יותר פפמי ממנו בערכו
והוא מנחאל הנבל האחר וכן ע"ב אשר נמצא הא"פ למי ולפניו מכל האצלים
והוא מנוח פפמי לבגל וכל האצלים קלפין עליו והנבל היותר קרוב לינו הוא היותר
נבלי לינו ע"ב תימך שבגולם וקלפה לכולם ואמרם בבחינת העולמות בעצמם
אינו כן לא הפפמי שבכולם הוא הקלפה והמסובב על כולם הוא המנוח אבל כפי האות
שפניו מזה שאנו מאים בעצמו תולה הוא ה"ב תימך שבגולם והוא הקלפה שהיא
פגלגל היותר קרוב לינו וכל מה שמתרחק מאצלו מסובב כל עתה הנללים נקרא
פפמי בערכו ע"ב מנוח לכל מה שלמטה ממנו נזה מעוכן" גם במאמר זה יוכן
הבחינה ששת הק"ב צור אדם טושר שכולל כמה שלמנות כ"ב נ"ב המהר ביש"ב
הנליות יבדק ד' ק"ב ע"ב נ"ב הוא כמנהג ש' מתפלג לשני ק"ב וכלהו קיומין דווש

על צדקת מתקנת אין על אין וכלהו מד צופא קם צמי עלמא וכד וכעל ל נתבאר איך כל
 הבחינות המצוינות בזה אור אדם נאם ואי מענו לרא שתק יתחן לדו מח אף ואף לדו מחן
 אורא וכד עק כל המדיניות שם יוכן המצב בפנינוס חיותם אף לדו מחן לא ושין שם הוטרב
 הכי נתבאר עטן ד הבחינות שנים זהם צי"פ אים בחינת שגולם ואים בחינת ישר כעראר
 צי"פ שם עטן כה פגול אחר זה שייך מצד אחר זה מצד אחר אנו צה"ס להודיע וכד
ענין שגולם אחר שנתבאר לעיל בחינות כלל = עבודה עם כדמס אור מקיף לנשך מח
 ענינו ומע שגולם אים מחן =
 מזכר או מקנה הכו"לם וכן בפ"מ
 קם מקיף ישר ומקיף חזק ומע ענין
 וכן עטן חזק פשוט ישר ענינו גם זק
 ע"י ריב קל"ג

מעלמות כולם ד בחינות אים בחינות
 בחינת גולם עולם נאם פחות ים בחינת אים בחינת
 בחינת מקיף שגרה נבא עתה בחינת קצת פנינים ובחינות
 אחרות שגולם קנה מתאם סג"ק חזק פ"ב א פ"ב ד מ"ב
 ע"ב בחינת נול אכל במצ עובד האו דוקא למעשה אדם עלתה נחמת תמך אחרת כ"י
 כהוא קוקא וכו' יפוי מתבאר אין מאטן חתקן יהיוון מעם למקור וכד נלכת ע"ד מנא
 רבויא וכד וקוא קרא לנחמה מעין סג"ק וכד וכו' הארכנו כמה לעיל בענין כד ושין שם
 הוטרב י"ה ומשום הוות קי"פ בחינת אים בעל כחם אברהם הנקראים כלים ומען וכתובם
 עלמות האורות הנקראות נשמת אדם נהכל כדמשך אדם המסתך שש בין גוף ונשמה
 כך אדם העליון כלל מעם אדם עלמות וכלים והנה עטן העלמות חזק אים בחינת
 האורות הפנימיות המאייים בערך הכלים והם כמעין הנשמה אשר טען גוף אדם
 ומאיייה ע' כמען נ"ג נשמת אדם וכד וכו' כלל זה כי בכל מקום שתמצא בחינות
 זה לשון אורות הכונה הוא על הנשמה הפנימית שבי"ס ולא על הכלים עצמם ואף
 קש"כ העטן חזק כי לא נכלל להזכיר בכל מעם ומעם ונעך שביאנו עטן ד הבחינות
 קלא שגם אורות נכלם בהם אנו להודיע שג פנינים אחרים כדק קרה נאם כ"י
 בחינת האורות שגם עלמות הנשמה הפנימית שבתוך הכלים כגם הנה האורות גדל
 מעתה לקים לב בחינות נאם בחינת אור פנינו ובחינת אור מקיף והעטן הוא פ חזק
 המעורה והמחיר הו"פ הנה כלם הנה יש ע בחינת המתלבשת תוך הכלים כדמשך =
 הנשמה קל"ג פ"ב נחמת אדם אצל האדם נחמת אדם נחמת אדם
 בפנימיותם נה יקרא אור פנינו אדם אור זה הוא ממעט להיותו יכול להכנס
 ולהתלבש תוך הכלים ע"פ בחינת אור גדול ממנו אשר אין סו כלם למכלול ולהגדל
 בתוך פנימיותם ונשאר בחינת אור מקיף עליהם מבחוץ ומחיר להם בחינת בחינת
 מקיף איהם וגם עטן זה הוא אדם המתוך מע עיתבאר בתקומו בעג סוף שאין
 לך שום אור בכל העלמות כולם שאין ע' כ בחינות לו שגם אור פנינו קטן ואור
 ענין

ה

מקיל הגדול זה בתוך פעמונת הכלי וזה מקול מעבוי סבב הכל ונהה טעם שבתלך קצרו
 יש בהם כ' בחינות האלו כן בחלק הכלים יש בהם 5 בחינות טווא כלל נהנה טוואק לך אדם
 כל טעם שחין בו כ' בחינות והם בתי פעמונת הכל אשר הם התלכטות ונחלקות ארבע
 הפעולות כן טעמו בתוכו ועד יש בו בחינות מכוונות הכלי אשר על המעבוי סבב ומוקף
 האור המקיל הנל ודע כי הנה כמעט כח האור המקיל גדול מעט הפעולות כן =
 חלקנות הכלי מתוך מעלה מפעמונת הכל ואע"פ שבחנות החיות אדם חלק כ' פעמונות
 הכל הוא יותר זך ומעלה מן חלקנות העשן הוא יבא מן שני צדדים
דע כיהנה האור כולו הוא טהור וכאשר נכנס ומילכט תוך הכל חין הכל יכול
 למקבל כולו אף בחינות האור שלא יוכל לזכור טעם שאור בחוץ =
 בבחינות אור מקיל עליו ואף שתי האורות האלו הם מאי הם ככלי כי האור הפועל הוא
 מאור חם לבין של הכותל מעבר לפעמונתו והאור המקיל מאור כחם לבין של הכותל
 מעבר חלק ועל צד שתי האורות האלו מאור נחמד כח הכותל של הכלי מצדדים ומחין ונהה
 האור הפועל להיות מעבוי כדוחק תוך הכלי ונחמד כח החום הנה הוא נכנס בכח
 ובוקע חם הכותל של הכל מעבוי פעמונתו וכלע בו ועבר בתוכו וע"כ מן ממדך הכל
 ונשקה זך אצל האור המקיל להיותו דחוק וכלת דבך כלל נחמד שארית מעבוי
 אורו כוקע כותל הכל מעבוי חלקנותו לעבור לזכור בתוכו להאור כן נלמד כלל נחמד
 העשן הזה הנכרך להיות חלקנות הכלי יותר מעלה נחמד אור האור המאיר בו הוא אור
 המקיל שהוא יותר גדול ומעלה מן האור הפועל וע"כ יוכל חלקנות הכלי האור
 גדולה מעט איתנו ובהק בחוץ האור המקיל ויהיה מקבל הוא כ"כ האור מן האור
 המקיל עם היומן יתוק מעטו בהיותו הכלל בחינות דבוקים
 יחד וע"כ ישתתו פעמונת הכל שהוא יותר גבוע עם אור הפועל הגבוע יותר זה כח
 היעב מעט להיותם דבוקים מעט שהם גבושים י"כן חלקנות הכל שהוא יותר מעלה
 בחינות מאור בו יב האור המקיל המעלה יאיר ב היעב עם היומן דבוקים
 זה מעלה

עוד יש סבה אחרת גיולה והיא כי הנה האור המקיל מעבוי חם נחמד הוא
 להיבך ולהתקרב עם האור הפועל ולהאיר לו וקנה גם חלקנות הכלי
 לא היה זך מחד לא היה אור המקיל עובר ובוקע ונכנס להאיר באור הפועל והיה
 אור הפועל כלת מקבל חמה המחת הגולה ולכן הנכרח להיות חם עם כותל הכל
 מעבוי חלקנותו יותר זך מן פעמונתו וע"כ יכול אור המקיל עם היומן כלת מתדבק
 ב לעבר ולבוקע ולכנס בו עד חם טעמו של החלק מעבוי חין האור הפועל להיותו

טז

ומצומצם כח הכלי יכול לבקוץ מצ מצוי של הכותל מצד פעמיותו ולא חזיר שם חס
 עמו הפעיות אע"פ שאינם כ"ז טעו החזקנות נאז מתדבקים אחד אורי הפעיות עש
 אור הקוקיות נמצא אור המקול במור הפעיות הכל טעמו מקבל הארה מעצמם
 ומזכך מצד האור אפי' אם אין דואים במנע הראות שהיא יורד זך כגל המעט הנא פ
 אור הפעיות אע"פ שאינם יורד קמין סך האור המקול ע"פ להיותו מעובל ומצומצם
 כבן חק קבל הוא מצד הארה גדולה שלמה בפעמיות הכלי משא"כ באור המקול
 שאע"פ שהוא גמול מצד צדן שהוא בלתי דבק בחזקנות הכל נס כי תינינו ומקול
 ומעובל כח צמנו (לב) אינו מצוי כן בעלמות הארה שלמה וע"פ הארה שפועלת
 הכל זך יותר מעצמותו ובהיכור השע באורות הפה של צדס קדמון יתבאר זה העשן
 ז"ל ש"פ ע"פ

עוד אמר צדס להחזיק בעשן א"ב החזקות שהם קש גולס והיוסר כסנר צדס
 כי קנה צדע היוסר בארס הסמטן המשה בחזקות אורות נהם שרד ה פעמים
 שאמר צדס עשן ס"ב כחם פרנות שהם כנע ה שמונת של השמה נהם נפש דור
 שצדע ימה יחזקה נהם ה מצדריגות זן למעלה מן סמו שיתב במקום צמר בעשן אורות
 צדע של צדס קדמון קמין שוקים וש"י נהנה בחזקות היום השמלס הנדעס כדס ככ
ע"פ החזקות הנ"ל שהם אורות וכלם נהאור נחלק לאור עממי ואור מקול נהכ
 נחלק לפעמיות ומחזקות נ"ב כ"ו היום היוסר כסנר ארס נס כס כל החזקות האו
 ע"פ החזקות החולק שיש סך השגולס נכין היוסר הנא כי הים דש גולס הם בחזקות
 האור כ"ק נפש ניש כה אור פעמי ואור מקול ניש לה בחזקות יס של כלם וככל כדו
 מהם יש כן פעמיות ומחזקות" אכל הים של היוסר הם סמו האור הנק כח שהור
 מצדריגה גבוהה על מצדריגה הנפש כנודע גם הם כלולס ממנו פעמי ואור מקול
 נס נס להם בחזקות יס של כלם וככל כל מהם יש כן פעמיות ומחזקות" (ופשוט)
 חזק שבחזקות הנפש היא הנחלת בתמלה נחמכ נחלת הרוח שהיא מצדריגה יותר
 עלונה כנודע בארס החמתן שבתמולה קונה הנפש נחמכ זכר נחיר יקבין לה דותא
 כנר כפ הזנהר כפ משפטים ז' כ"ב נחל חח כו נש כד אתולד נקבין לה נחמכ
 נכו נכן היה העשן שבתמולה נחמכ ונתגלו צמח ד"י כ"ב כמילה נחמכ השגולס ושגולס
 בחזקות השגולס שהם מצדריגות אורות הנפש
 נהכלם שלה נחמכ נחמכ ונתגלו כ"ו הים היוסר
 כסנר צדס שהם מצדריגות אורות הרוח וכלם
 שלה כנודע כי הרוח נ"ל צדס נכין זה האור
 נחמכ חן היה ככל העלמות צדס כ"ב ככ
 כ"ה

השגולס כמילה נחמכ ונתגלו צמח ד"י כ"ב כמילה נחמכ השגולס ושגולס
 מעלה נחמכ הים היוסר שהם היוסר הנא כ"ב
 השגולס כמילה נחמכ ונתגלו צמח ד"י כ"ב כמילה נחמכ השגולס ושגולס
 שהתמול השגולס מצד א וקדס ששגול השגולס
 ששגול היוסר נכן היה ככל שגול ושגול וזו השמט
 כמילה נחמכ חן היה ככל שגול ושגול וזו השמט
 ככל שגול וזו השמט

בחינה ובחינה מהם בתורה נמצא היום מכהי העגולים של החינה ההיא נאמר נאצל הים ב
 ביונה של החינה ההיא... ואחרים שכן הפרש כלם של הנפש והכלים על קיומם כבד נודע כי
 אבר הכבד הוא מעטן האור הנה נפש נאבר הלב הוא מעטן האור הנה נפש נאבר קלוח הוא =
 מעטן האור הנה נפש נאבר זה מקום האור דבגם לו נהיה שם קיומה פחדקדמו לך בעל הזה
 כולם יתבאר כל אור במקומה הראוי לה באורך ופריעות הכלל העולה כי התחלת האצילות היה
 באופן קטן כי בראשונה נאצל ים בחינות שיעולם והם עשרה כלם וכל כל מהם ושם ב
 בחינות והם פועלות ומתעשרות ובתוך עשרה הכלים האלה מתלבטים ים בחינות עצמות
 אונות הנה נפש... נעדיש עשרה אונות מקיפים של הכלים מבחון ופס הם בחינות נפש שא
 ענקראים אונות מקיפים נקראים אונות פועלים וכל הוא בחינות שיעולם
 ה האור הפועל הוא עול סען נלול נקרא מתלבט תוך כל אחד מעול נם הוא של הכלי
 הזה יש אור א' מקיפולו בעול כדמיון נלול סובבו סביב לו... וכל הים דשגולם הם
 עדי בחינות הקיישים והנלולים הנה אונות נהם הקיישים שעולם בעולם הזה הספול
 נאמר נאצל ים בחינות יושר במראה זרם והם יותר מעולם מעולם מן העולם כי לו הם
 בחינות נוח נהיה הם עשרה כלים כגרת אדם אחד כולל כל העשרה כלים וכל כל מהם
 ים בג פעולות ומתעשרות ובתוך הכלים האלה מתלבטים ים מבחי עשרות אונות הנה
 כוח עבוד יש עשרה אונות אחרים מקיפים על הכלם מבחון ופס הם בחינות נפש וכל הוא
 בדיון יושר במראה זרם הנה נלול הזה הוא כולל כל העולמות הנאצלים והנכרשם
 גהנוכסם והששים אשר נתקוו תוך המקום החלל והאוויר הפנוי הנל כי במקום הזה
 נתקוו כל העולמות כולם ואין דבר חוצה לו ואור האם מקיף וסובב עליהם ומאיר
 לב העולמות אשר בתוך המקום הזה מכל צדדיהם כהשואה אחת מלבד מה שמאיר
 בהם שיקר ההארה האמיתית גולה ומתעשרות דין הקו המתפשט מעתה ומשך
 בתוך העולמות השו כנר וכל עולם ועולם מהם וכל פרט נפיש סויע ככל עולם מהם
 יש כל בחינות הנה עולם ויושר והעולם הם בבחי א' כי המעולה מתחבר
 סובב ומקיף על חביו והעולם יושר פועלים ונפש פועלים מכולם הם ביות נפושם
 מכולם הנה הם הקיישים והנלולים הסובבים על העהז הספול שהם נפושם באמצע
 כל העולם כולם... אבל הושר הוא להפך כי הושר פועלים הם יותר עליונים =
 ומעולם והחילקן סבולם הוא היות גיוע מכולם ויושר זה מלגש למה נהיה עדי
 מהגיוע סבולם מלגש לכולם נוכח הושר כלל זה:

ודעה אמר שהצטנו לך הקדמות הנה תוכל להפן שיה ששן סבת כרין הצמרים
 אשר נעם האם נח עצמו באמצעות האור של החינה ההיא המקום החלל

והייקט כגדל בעגל השלשי והשטן הוא כה לשנות בחינת כלום כי עי צמזום האור ומיעוטו
 עי אמשרות א הכל לקהוות ולהתגלות ובהתכבות האור והכחל הכל מעטעט כחונ ב
 לקבל האור אב והגדול וכמו שנבאר בעטן א מלם עזום קיך שלם הנקודים איך מלבו
 ומעט נשג מטב אף קול בחינת והוות הכל ס בתחילה עיך צמזום האור ומיעוטו =
 ועיכ יתגלה הוות הכלי נאמר שכבר נתגלה ונתהווה אז חוזר האור להמשך כו ויכנל
 הכל להתקיים ולא יתכחל נכן הוה סאן הצמזום ס צמזום כבלשונה את האור ונתהוו
 הכלם נאמר חזר והמשך הקו ההוא להער בהם ובזה יתבאר טעם למש האם צמזום
 עצמו ופילק האור הכי ההוא מן המקום ההוא לעמך נאמר החזירו במדק ובמשקל
 דין הקו ההוא ומה יכנל להטח אותה בחינה על הקו ההוא במקומה וימלק שאר
 האור הגדול כלבד סון שהיה עמד להחזירו אבל הטעם הוה למכד קיך כי לא יוכל
 להתקוות הכלם עדין ימלק האור לעמך נאמר שנתהוו הכלם החזיר והמשך את האור
 במדק ובמשקל כפי שיעור הממשק להם להאירם ולהחיותם באופן שירכל למובל
 ויתקיימו ולא יתכחל ויה בנה

ענין ד אחר

אשר נתבאר טעם עגפים הקודמים לך כדך קצרה ודיך כלל
 עין קיך כל מקום שהם איך יע בהם במה וכלם בחינת
 נבאר עמך בעגל הזה כדך קצרה יב בתי מדינות השלמות אשר נבדאו מך =
 חוקים חלל וההקט הזה תמל שאין דבר חוכה מן המקום הזה וכל השלמות כולם
 מן המקום הזה ואל יעלה בדעתך כי קיך אצלנו בכל ספה הזוהר כסם יס
 דאם א תועה למשוב שהם הוות הצמזום ונבואים מכל מה שנאכל כי פנה
 שלמות קימו איהם ולבוב העלמם לא שלמו בהן יד להזכרם בספה הזוהר א
 במזמ מעפלא אשכ שטך לגמל יענו ג מאמרים מם התקושים בעטן עים קדמון
 לכל קדמון סעו שנתהוים סאן בעגל הזה ונאשר כמכו סם הזוהר כפ בחינות
 דל כד ונכ כם התקושים ל קלג נזל יח סנה שלגת אינן סתומין דאינן מתלבשים
 ואינן מערכים בספין וגד גם מאמר אחד הובא כפ נה דל סנה (הובא גם כפ פיקוד
 ל רנו נדסח"ב נזל אמר י שמשן אהותיה בלגון לשלם דבר רעמט שלמה לשלם
 לשלם נכו ומרמז דמחשבה שלום ולמיתא סללו אקין אים נכו אס יש שט סל לך
 להיק היטב כל העלת היתירות גהכמלות והדמיונים הנבואים א המכין במאמרים
 קדמון קפלא ומשמעם כדאותך במה מדינות על מדינות לתיך ונמשך
 קדמון א קיך קיך אצלנו כסם יס לאש והמשך בחינות מה אס יזכה ורע וכתוב
 ושמור על תכונתם וטעם שנתבאר בסוף העגל הזה והנה פאנושם הסתירות

למען

במחנה לאוים וקדוים שער בחצונות שער קדש עליון וסופו בצורה ארבע היות כיוון =
קצת נוסף ל העלמות הנכונים במקום הזה כי הם אפים ודבנות עלולות בעצמם וצדק
קצת ממה שיש בו יכולת במקום הזה כדרך קצתה

ובראשונה שמיל לבאר פיעו צדק אשר הוא כולל ותופף כל מקום האלל הזה
אשר מן הפועלות מעצמות כל העלמות כולם ועדו נלים ונחזים
ומה שיש להם יוצאים ומתקבלים במקום כמעט יצא נפש גשמיים הפועל הזה הוא חזק כמספרים
קדמון לכל קדמון אחר בקום לכל אשר פועלים כולם כמעט שצדק פועל יוצא ונחזים קדש
הקדמון לבד גדול העלמות לא סלמו בעד להתעסק בו במספרים אחר כי אם בקדש ונחזים
מעשים אחרים זה היה דרך העלם גדול יותר ואחר קדש קלם הם הם הפועלים כמקום
מתקן יעל דפ מלא שם ועל אל אי גשמיים ונחזים באות אחר קדש ונחזים אחר אחר וכל זה
כהם מתקן שכל קדש אחר אחר מן העלם דקים ועוד אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באות זרם וכו' גם בתקן דגם כלל אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
דמיון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

דע

כי האזנות הקדשונים אשר נמצאו מתן התקנים יצאה דרך קדש קדשית והתקן אחר
הוא קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באם קדש לכל קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
בעל האלל הוא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באם קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
יש לו פועלות אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
שענו קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באם קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אשר כל שאר העולמות הם בתוכן הנה הוא דבוק וקדש
עם האל והוא מוכב ומקודש עליו אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באם קדש אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
על האל והוא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
הנה מתקבל עולמות אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
וכן עדין הם שצדק שגולים זה בתוך זה עד העצום
העשיה הפועל שבתוך כולם והוא העלם שגול מלכות
אל אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

באלה המין כפועלות אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
באלה המין אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אל אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

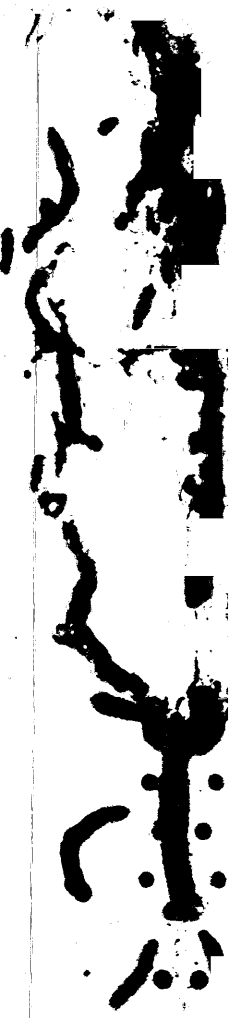
כללות כל השלמות אשר כמקום החלל הזה עבן אור מקיף היוצר של צדס הקדמון וסך הכלים של היוצר כפי נקנה עטן זה נחבאר במקום אחד באהבת גדול צדח אצל אלהים הם כל כבד ודבר כפי עצמו ובמקומו נשם יתב אור מכלה היוצר של צדס הקדמון הזה יבאו ונתקלו אורות רבים אשר כללומם הם הם האורות הדורשים ונבואים מן האזנים שבו ולחון נאחב ונבואים אורות הזוהר ואחרי אורות הפה הפה שלם הערוהם נכל אלה האורות הם בדיוק = יוצר כלכל נאין בהם כפי שגולם ואחרי יבאו אורות העינים של צדס הקדמון הזה שאו נקראים שלם הניקוהם ויש בהם שתי כחונות אחת כפי שגולם נבאו יוצר ומקום מצב ומעמקן הם מן הטוב של צדס הקדמון הזה ממש ולמעשה שסיוס כליו אשר המקום הזה נקרא בדיוק כללות נתי דאוס קדמון זה סדין כי תחלה יבאו השאר שגולם של הערוהם ונתעבלו סמכ הבש של נתי דאוס קדמון צדחי היוצר של וכתך הכלים מתלבט אור פעמי שלהם כנודע גאו = העינים של הערוהם שגם כפי נפש שלהם הם סוככים על הכלם ואור פעמי הנז של נתי היוצר אדם קדמון שאו העינים של הערוהם כבד נתי לשל שהם כוללים אור פעמי ינפא וכלם ואור מקיף על הכלם וכללות זה נקרא שגולם של הערוהם ועל אור = העינים של הערוהם שגם אור דתקיף של כפי היוצר דאוס קדמון ועל אור המקיף יוצר דאוס קדמון סוככים השאר שגולם של צדס הקדמון עצמו הכללם אור פעמי וכלם ואור מקיף שלהם כנודע נזה היה צדחיה האזנים כאשר נאכל אחרי גס הקדמון היוצר של שלם הערוהם שהיא כחונת הזוח שלהם אז קדמון היוצר ענקים =

כפי כל כבוד עמו
כפי שגולם כלם לא יכלו
אם כחונת העינים =
כעלש נתי דתמוך כפי
כלם כערוהם כללון רבים
ולא אמר כל שגיה האורות
הם מן הפה גס כלם רב
שגם היו ככל א קדמון
וערוהם כנודע

ואור פעמי היוצר דנתי דאוס קדמון ועל העינים דערוהם
הלבשו אותם השגולם שלהם עצמן ועל השגולם
דערוהם הוא האור המקיף דיוצר דאוס קדמון ועל הם
היו השגולם דאוס קדמון עצמו ולחיה ית נתי למעק
כחונתו זה אמן אור הערוהם הם כפי שגם מכלכו
אזנים שגם נחכה נתקנו ואחר שנתקנו נשאו מקום
צדח שבו נקד שגולם
אור יעבור דאוס קדמון

כפי מנגון וכן כפי נחבול פתח ב
נתי דאוס קדמון הם כפיא ולא תעבד
ולעל לבק כי כפיא יצדס קדמון טאפס
פעמינים למעלה מן הפסא כנודע
כה לשנות הערוהם ספסלגות עשו
קב א' נשאר נתי נתי דעתי שגיה קס
למעלה מן הפסא כנודע שייך כדערוהם

ענה נכבד אופן מצבם ומעמדם ואחריהם
ענה נכבד אופן מצבם ומעמדם ואחריהם

ענה נכבד אופן מצבם ומעמדם ואחריהם

על סיומם ומיפס נמצא שחזור ומערכת עם שגולי האם בתצו התחזק אשר תם
דגל אדם קדמון וא"כ היה נמצא שהאם מחזיר בו מעשם ומלמענה דרך הקו הישר ולא היה
בחינת מעלה ומענה ומשפיעים ומקבלים "ועב לא נמשך ראש הקו למענה כגיל בעול
ה"ב וש"ן ט"ס" והנה מלהשלה בקיכר הוא זה כי דגל אדם קדמון כיושר קנה הם
מתפשטים ונמצאם שבחזאים התחזקו של שגול עיתו יומין מצד מענה באופן
כי שגול עתק יומין הם מקיפים סביב יגלי אדם הקדמון כיושר אומנם כל שאר היגלים
כגון דגלי עתק יומין ונגלי א"א ונגלי העק לז"א צמח בגל י"כ נוכח א"א אבל באן ט"ח נגש לא"א
כולם נמשכים ונמשכים בהשואב אמת והנח שבחזאים
התחזקו של שגולי א"א מצד מענה באופן כי
שגול א"א הם מקיפים ומכובדים מתחת כ"ב

היגלים הם כולם "האומנם יש בהם פרקים נאים ובהם קומה כגון א"א ששעור
קומתם מן היגון כ"א עד העיבור על א"א כלכד וכן פרקל לאה שהיא מן היגון ד"א
עד החמה שלג סמו סת"ב במקומה ואלו הפרקים אין יגליהם נוצעים שב שגול א"א
כ"ב כי הם קנה הקומה כ"ב וכל א"א ו"א מתקומה כפגעות" והנה טעם אחרת =
שמעתי מענה זל"ה"ה טעם כדוע תיקון א"א איך נולד ונתן מתבין פיקין תמחין =
ד"גלי עתק יומין טעם באיך איך תבין פיקין תמחין הקינים
עק"בים עתק יומין הם מתפשטים יותר למענה מן דגלי א"א
והם נכסים כגול שלם הבהאה כ"ב טעם ואופשר לגמר כי לא
היה כן שא קודם תיקון הא"א כ"ב טעם ואחר התקון לא הוצרך =
למה ומזו העתק לא"א נכלו כגולו למעלה בהשואב אחת טעם
כל א"א וכתב שג"ד דבר אחר לא נתברר לו טעם שגול אדם
קדמון נושר שלו איך הם מתחככים יחד" ואתמנס טעם עתק
יומין יתבאר במקומו כי השאר שגולם שלג כולם נמצאם =
נמשכים סביב" דאשונות כלכד כיושר שלג וש"ן ט"ס וא"א
כך יהיה שגול אדם קדמון וכתב"

ענה חמישי נדענה כמה להקדם קצת הקדמות אל כל
קב"א למלא ידו ולהתעסק בחכמה הזאת
נחיא כי כבי פארט לעיל כי פרקל אדם כלול מעמח עיבהם
כ"ב שבו פגמיות באופן זה כי כתב הוא גולגולתא" וחדד הם
מלך

עת וכל רצוננו הסנויים קהם כך שנתנו בחינות המאמרים של ספר הזוהר ובגלל
דבר אהים פנים ולא פניו יש תמצא מוחכם בחינות היות במילנים פנים או במילני
עב או במילני קד או מיה או כן כנרע מהקדמת התקופים מבחיבתנו של נדפסק
כדפסק נבן בסוף תיקון יג גבן בתקון יג וביוצא במקומות לו כי עס נזכרו לו היות
אכהך שתרע באחו כמעט מתעסק המאמר ההוא כה שתרע אותה חנויה באיזה מקום
הא דומות ופנה בחיותך מעמק נמשך ושלמד על הרוח של דבהם לו אז איתער
שתוכל להבין המאמר ההוא אם יהיה אהים עמך בחיותך תמים לו כי לא יתע
טוב להולכם בתמים עדי ראית לעדיך על עלן אחד הלא הוא כי כך אתה לדעת
ה רוב מאמרי הזוהר נמשע כולם אינם מתעסקים בעשן קום דחינות שגולם זה
בעשן תיט אשך הם ביושב במראה אדם ועשן זה בגלל כלל העלמות בין בחיותם
מתעסקים באדם קמטן או בביצת אס או בפדפת אגא או בפדפת זוף שבעולם האס
אז שבעתו שלמות של ביע נאס והיו דבה אה טסא פשך נאל עליו משפך אס תרין לא
תכשל ואז תלק לטעם דרכך נעג עב שעת כה גדולה איתו זה דכוע האס ספר דלע ופ

סדרה האצילות בקיצור מופלג ראשונה קום האס עת

הפלתנו של אדם מלקצ מעקפ מיהם מעלבים במעם עד סוף עולם האס נאכו =
נלעך נדכך אלתי באס לכד ולא בבוע נלב) מעם ולמנה שתינה מהותם נוקדאו עע "
אך בבתי המקור דבך ננוע ככל הד האס ע... גתחלה שעתלעל מעמ באמכשתי אדם
קדמון יהי בתקון ע ללב ובבחינה העתה טעה א האס נקדא אדם דפאקה עש שקרא
קדמון האס עת יש נמשך אדם זה בפי שגרה רפא במאמר אי שמשך אהמות זה כללות
לבו האס עתו נה האס עת כללו איתן אס עתל כ זה האס עתל אס נכלם לבראס
אס בבך עולם האס שלמנה ממנו נמה האדם קדמון נחלק לשני דבבות שלמות
נתחלת התמלקותם הם ד עלמות קע באייה שמשעה דוח לבור הם בתקון ע קסה
נמש ומתלקים עלמות לאין קק כלל אד הכחינות נמשע כפ פקנה במאמר הנכר
מח האס נמש בתקן ד האליה כי הוא בתי כתר של כללות העלמות נה אס בבח
התלמות באמת האס קדמון זה האס תאשו עולם האס נוס כלם במנה
שעית נהב) נחמנה קמ נחמנה כח אדם קדמון נמו קוע ירדה ונתלכזה בו
ספדמותה מנך נח עולם האס נהיה זה לגעד עולם אדם קדמון בעולם האס ועד
כסל עולם ועולם מעג עובד בעג זאס זו המלכות עולם יג האסונות שבה

שאר

אכן בערך קוניה הכללית כל העולמות כגל נמצא כי אדם קדמון הנה על ידו ועל דאף
הס' של הויה קטומת בתמיה והיא באף בגרע"י ואחר זה נשלים האם בבתי הפעמוורת
כגל ואז נעבדה האור ונשעה עם ממך ודרך המסך יורה מלכות דאף תחתונות
שבה והיתה ראש לעולמים עם דבהאם" וכל זה אמה התעבותה והתלכנותה דרך
המסך הנה וגם סנה דאף נחלבס אורה ב" תחתונות דמלכות דאף נידקה דרך המסך
ונחלבסו ב" דבהאם וז"ס ביה מקנא דבהאם ואלו השבב תחתונות דמלכות נהוו
לשתק יומת דבהאם ונחלבסו בא" דבהאם וכו' על סדר הנה צבוח בנה עני מלכות שתקשם
בעולם הא"ף וגם הוא ה' פרקים דבהאם וכולם ב" ה' דהויה
הכללת כל העולמות ואחר זה נפרס ממך סט נידקה ז'
תחתונות דמלכות דבהאם ובתוכם ממלכות אור שעה
קלות בא" דבהאם נחמו א ב" שתק יומת השעה ומ" ע"י
מקטן טעיה נמה העתק מתלבס תן אהן הערה"ו ע"י
ה" דבהאם וגם הוא ה' פרקים השעה וכל" ז' דהויה הכללת כל העולמות ואחר זה
ז' תחתונות דמלכות השעה ובתוכם ה' לכדה מתלבסות תן א" דשעה וגם זה דך
ממך ז' שבין יורה לעשה נ"ס מלכות מקננת באופן ז"ת שתק יומת נחלבסות
תן א" דשעה והכל על ה" ביורה וגם ה' פרקים וכולם ב" ה' תחתונה =
דהויה הכללת כל העולמות" ואמנם דע ב כל ב" ה' פרקים טככל עולם =
דא"ע כ" הנה כל א' בגלל דמ" איבהם נשפה גיהם וברך קומען לתקודעל
שתוח איבהם טככל פרקל ופרקל ואין יפגשו אב פרקל זה באב טכפרקל
המתלבס בו ט אין שערות כל הפרקים בהשאה ובקומה א' נמצא כי דא"ע ה'
המלכות דשעה יפגוש בתחתית עהב דא"ס קדמון וכן ע"ז כל שאר הבתי
לא וכולם דשון א"ס נעול במש השמים וכפי דיבוק האלאל אב זה הפרקל
באב טכע"ו לפעמים יפגשו שן באומס ואוזן בעב וכונבא ב"ה לאין ק"י
ומהו ע"ן האמת של הכ"ב א"פ ביותת אל"ע עם כולם וכו' עם א"פ נחלבס
בשאר האותיות והם הם הגרמנים הטיווים שאין לך יום דומה לשמו ואין =
צדק דומה לשמו ואין בהמה דומה לחיבתה וכל הנבאים סך וכו' ב"ה אין
ישת כולם שנה א"ל לא תיקון כולם שנה נחמתן החלבה בקטורת מה טל
המתן הלבונה ולכן היה בהך א העולם טוב ורע וכו' וכל א' מעש לאין ק"י

כ"ב ע"י מקום אחר =
דכ"ב"ו פ"ד יע"י תמונה וז'
ה"ס ס"ן ובאן על סכל הדמיטל
התמונות בשורה קדמון
עכ"ל וז' כל ל"ב גשג' טל"א
נחלבסו כ"י

והנה ש' החמשה פדקמים של עולם הא"ל נתבארנו באדרת האזינו ונשא נק"ם כדכאס
 כי כל הנבואים היו בבחי' ה' פוקפון הן טא"ה הן כבי"ע והם ה' זעירא כי כולם יבאו מן
 זעירא דז"ל של אדם קדמון אחר שנתמשה במור ז' תחתונות שלה לבד ואח' הויתק
 ראש להם כג"ל ולכן נבמנה בה זעירא" והנה הו"ס צבוח שער פ"ש דא"ל דקאמר עקמול בגם
 לא"ל לחיותם לבושי מלכות אדם קדמון" התחיל
 בהם הסינים ונמנו באלק המלפס ה"ט בהש =
 אדרת נשא כי כולם בט מלכים באשיות ברא =
 אלהים" נמתחילה לא נתקנו עדינא קדר קצמית
 שם ההו"ה היא תולדת היסוד אדם קדמון מעלה
 שמתנה בשמיעה והוא הדרת פנים זקן" נקולד טפת
 קלובן ה"ט חסד והטול במ"ן דמלכות שבו הוא טפת
 ארנס א"ן א"ו וכו"ן עלמין שהם ה' המלפס הבולס
 כל הו"ס דא"ל כי הוא ט"ן כלל ג' דאשונות וכהן עלמין
 ארבעתו בזווג יסוד ומלכות אדם קדמון וזהו כיום
 ששורת ה' א"ו סותף ומקנים כהן ואח' נתקן האשלות
 גם המלכות עצמה אדם קדמון שהיא השא דאשלות
 והיא שתיק ינמין מתקנה טופת אדם שלה ועליה ט"ו
 באדרת נשא א"ה כל השא דעמא דלא איתתקן הו"ס
 בקדמותא לית עמא מתקנא ואין כוונה הו" עליה
 עצמה רק על אור ז' תחתונות שלה הממלכטים הם
 לא"ל אך עצמית נמתשות' תחתונות שלה נשאנו למעלה במקומם רק עצמם ארנס
 הם היורהם להתלס טא"ה ונקראים השא דעמא ולבן נ"ק א"ב ונ"ך א"ן והיא ז' אדם קדמון
 והיא כתי' דא"ל נהבן זה נמ"ם באדרת האזינו ז' רפ"ח ז' וב"ב עתקא ק' ששא איתק' =
 א"ן דפה תלא א"ן נ"ו בען דהא' תכמתא מתמעה דביה פנתפיש תלת זמטן נכו"ן הו"ס
 חכמת אדם קדמון הממלכטת בעתיקא שהיא כתי' דא"ל ואח' נ"ק א"ן הו"ו א"ס יורבך
 המעשין להעמיק בדכה"ן שה יסתכל היות הא"ס פשמי לבד העלמות ומקול לבד
 העלמות ונב"ל קומת אדם קדמון המלכטת לא"ס מכה"ן ע"י סיוס כל ד' עלמות א"ס
 והא"ל לבוש ל" תחתונות דמלכות שבו"ן נכל הכה"ה לבוש ל" תחתונות י"ז דא"ל

ככ"ב ודמול צמ"א ומיתה כ"ו כי כזה הם"
 שער" וז' נודע מן הדושים ואמר סיוס
 דק כנללות שלה פ"ש פ"ו ומיתה לש
 סיווג אונת כמדע" ו"ג שו נמנו כזה פ
 פ"ש דעמא דכתי' היינו האשונות א"ס
 ה"ן ונב"ן במקומם ונקראים מתקונם
 להורות שא"י בהם קודם הקול וזו נמנו
 א"ן דקאמר הדרת פנים זקן דהיינו כי
 ככ"ב מ"ן ד"ר זקן וזהו זקן ולבן =
 אשונות דהיינו דהק"א נ"ק מתקונם
 כודע ודמול הוא נמנו כי האחורם
 דא"ל נפ"ל פ"ש ונמנו הו"ך ד"ר
 דא"ל כודע ולא נקראים א"ס א"ס על
 א"ס גו"ך ד"ר כ"ו ונב"ל א"ס ומען
 נמתת כי לא נקראים עוד כל נכו"ן
 א"ל דע"כ"ו נכו"ן ונב"ל כדכ"ו
 פ"ש דמול ומיתה" וז' שכתב דמז לבד
 א' הסינים כ"דא"ל כג"ל ונב"ל ונב"ל
 הוא א"ל נ"ק דעתיק וע"ן דכ"ב ז' א"ל
 דעתיק וא"ל

וכל היצירה לבוש לך תחתונות דמלכות שבו דבהיה נכלל השעיה לבוש לך תחתונות
 דתהיה היה כי שקדם אדם קדמון מתלבטים פס' השעיה וכל ספירה כלולה מת
 הם אל יומן דחול כי עם הקלפות כולם ובהשתלם להזדקך ולהתכיר האור העולם
 השעיה שהיא סוד ושקב יעקב כי ה' הם שער עצה אורה התנועש בעקב שהיא עולם
 השעיה כי אז בעקבות משיחיה הוא אדם קדמון תוציא יסגו ואחר ששמדו ונלוו על
 הי הזתים וישתלם קומתו נאמר עלו הנה ישלם עבה ירום ונשא ונבה ולאד וסכל
 השעיה ונאמר העין להשכל עין הדעת ירום השעיה ונשא משהחזק ונבה מאד
 מאד אורחות אדם והוא אדם קדמון אז יבוא המעשה וכך נממת לצמצא על דלוקי
 הם הקלפות שבעד עלמנות ביע' ט על אד נאמר אה' ה' הוא שמו וכבודו לתר
 לא אה' והבאה העא' ה' דהבא כי הוא ב'ו' הזקב כפון הבינה שלמה דאתכסין
 המתלבטת ומקוננת בבאה כנזל וקלפה השעיה כפל ונמנשת וקלפת השעיה
 פרזלא נחפא והיא אה' מלכות אחרונה שכל העלמות היא עקב אדם קדמון
 נאמה תשופנו עקב" בהאי אה' אה' מנוח קמח נממת לצמצא על דלוקי שבעת
 ואז שמו השעיה נאמרת השעיה נאמר עליהם והאק כבד תכלה ושמים כעשן
 נמלחו כי בהתלות דלוקי אדם קדמון על הי הזתים אשר בתרנס מתלבט האס'
 כמל' אז נהיה אור הלבעה כמור החמה נאור החמה כמור שבער הומים הרשונים
 א תחתונות דמלכות אדם קדמון כנזל ה' עתק יומן דא' " אחר זה שייך דנוש
 שכלל מל' המתחיל הכלל העלה שייך כל קהלת יעקב ד' עג' ד'

מציאות זון הנה

מל' שהמ' נ' נקבה נעשם העשן הוא כמה שכתב
 באדרא רבא קמא ד' תנא איתפשת האי תת מל' נ'

דלוא ונקב נאמעבד כנסא אחרא נתיקין מפריקפא דנוק' עד טובורא נמעובורא
 שר' ובטובורא טלום" כי אורות המלכות נתיקן לה' ש' בעלה זשד כח כבד
 שנוכל פי ששם מלקו וחלקה ואה' נקוב במנה שלו נמשם דרך הנקב ההוא
 יוצאין אורות שלה לתורה מא' כי שם נמדת היא כמע' אחרו וקדם כרתש ואז
 ונלית שם ונתקנת כל פריקפא" ננודע כי ה' היא ה' אחרונה ששם ההויה =
 ונב' נ' נקבה דל נקב ה' כיש' הנקב ה' נבעת ה' הזו שהיא ה' אחרונה ונשא
 ש' כ' נקבה נ' ששם אחר כי ממש גדולה הם ד' זמנש היומנים כרת נקב' נקם
 נעלה קמנה בוגדת ה' תמאה נאעש' שאין זה סדק' יק הקנ' כמע' שנכארי כג'
 נכר נ' נקבה כמד' אורחות'ו להורות נ' ששם היא שאין שגוא נקב' ה' והק'
 נעש'

עקב

אעפ"י שכל זמן משל הארבע יש בו פרטים רבים הנה הכללים אינן יק"ד הנה אמנם
הפרטים הם נגד מה שהיו בראי כי הנה נודע כי יא היו לו כמה בחינות אם בעצמיהם
המלכים יאם בעצמם שבו הרצון של התקון יאם ביניהם אם במעוזין דבחינת אחר
אם במעוזין דבחינת פעם אם בעצמם יאם באורא אם בהקרא דא"א וכיוצא בזה
פרטים רבים אחרים ובהכרח דונת כל החינות הנ"ל יהיו נא הם כעצמם מרובות
בדוקיה נתחלה נבאר כל הפרטים שיש בזמן הראשון שהיא זמן קטנה ופרטיו הם
כך אעפ"י שיש בכל פרט מהם פרטים אחרים יותר בפרטות ונחמיל לבארם הנה בעצ
באת המלכים יאם בראי אור שם כן מרוב מעט אדם קדמך נהיו בו עשרה אורות של
נא דבן שם בללות כל עולם הא"ל כולו ונתחלה נשאו בראי הכלים נאחכ יאאו האורות
לכנס בכלם ואמנם עשרה הכלים הא"ל היו קטנים וקראים עשרה נקודות פי כולו
היה כל כלי וכל מהם גדול כה שיוכלו כל עשרה חלקי אור הנקודה ההוא להתפשט
בתוכה נמות ארבע פשוט כמו שהיא עתה אחר התקון דק עשירית חלק לבד
באופן שכל כלי מהם היה גדול כשיעור כלי של עתה של הנקודה ההוא
שהוא אחד עשירית מעשר חלקי הכל נאוחו העשירית נה נקודת כלי כי הנקודה
היא שיהיה עשירית ולבן נק"ו נקודות וכלם כבתי כתרם לבד כג"ו נהה סודעם
אינם דק חמשה נקודות לכך לא שעלוה דאשונות כל אחר יש בהי אורות אך הכל
הוא שיעור אור א' מהם לבד ושהש נקודות אחרות אינן דק נקודה אחת לבד שהיא
כנ"ד יאם בא"ל נהמעם סנק שעה נקודות הוא דבחינת כל המוסמל גרע כל כי אותה
הנקודה דזשד שיהיה כאני שיהיו בה עשרה אורות כמו שיש לכל א' מ"ה נקודות עלוונות
כנ"ל הנה כנ"ל לא היה כך כי לא יאאו דק ו חלקי הנקודה ההוא האתומים מעדעת מסד
ואילך נאורות ה"ה נקודות עליונות לא יאאו שנשאו בשורשן למעלה ויהי יש עקוד
זו חלקי נקודה כבתי אור נבן אין בה לכל שלה דק שעה חלקים לבד מעמלק האחת
של הנקודה שהיא כתר שבה לבד באופן כיו"ו נקודות שג אינן דק מעשר יותר
מעמלקת נקודה אחת לבד ונקודה המעשית שהיא העשירית שבכנ"ל מן העשרה
נקודות הכוללות פגזל היא נקודת מ"ד בא"ל נוקבת יא"ו נאמנם אעפ"י שאנו קראים
אותה נקודה א' אינה כשאר ד נקודות דאשונות שכל אחת היתה כוללת עשר
אורות אמנם אין בה דק אחת מעשרה חלקי אור הנקודה נהוא בתי אור הסדר שלה
נבן דבחינת הכלי לא היה בה דק אחת עשירית מעשר חלקי כל היתר הראוי

אלה אשר התקון כלל העולה כי נקודה העשויה של עשר הנקודות של המלכס שאין
רק תמנע נקודות לבד כגוף הנה הוא קטנה מכל שאר הנקודות בין באור בין בכלי כי
האור אין בה רק עשויה האור ובכלי אין בה רק עשויהת שבשניהת הכלי והנה נקודת
עלונות האור הוא שלם כל עשר חלקיו והכלל אין בו רק עשויות לבד והנקודה
הרעית הכללת שש נקודות כגוף האור שבו הם ונקודות תחונות עליונים כלכל
והכל הוא ששק חלקים של חלק העשויה הראוה הכלי אשר התקון באופן כי הז' =
היה אז שש נקודות כמעט ושל ההווה נהם וכן העשת עדי הוסוד כי נצח והוד קסיה
פלו גופא נמשכן לחת" נמצאו כי שהם ונקודות כמבואר אצליון ואז הנקודה של
הנקודה היתה סגוף הוסוד ד"א ב"ו העשרה עצמה של הוסוד בחינת נקודה שבועית
שש שניה בראש צדיק שהיא הוסוד וכבר אמרנו לעיל כי זו הנקודה היתה סגוף =
הכתר שבה ועב נק שניה כי כתב ועשרה הכל הבנה אחת כי עשרה לשון סגוף כמו
עשרה את דוד ואישיו וכתב מלשון דשע מבתי את הצדיק ומלשון כותלת כי הכתר
מקוץ את האבב מוחן סגור גולגולתא וכן העשרה מקפת ראש הוסוד בסוד
ועשרותיהם בראשיהם של הצדיקים נמצא כי עשרת הוסוד הוא עצמה נקודת =
ק"ח מעש בב"ו הכתר שבה כגוף ואמנם שיעור גדולה הוא גדול העשרה שהיא חלק
אחד מ"ג שלישו מדת הוסוד ואמנם מדת הוסוד הוא רביע מדת התת שהוא הגוף
כמעט לקוץ כפרק זה בעג כי אין מדתו כגודל מדת שאר העש קצת כבאה במוש
השן וען הכתוב שאומר ומקטף את רובע ישגל כמעט בעג א"כ נמצא כי העשרה שהיא
שלש הוסוד והוסוד כמעט התת א"כ יהיה מדתה בקירוב כמעט למעלה שהוא חלק א'
מעשרה חלקים שבכל כל ובכלי של כל סוף נספידה ועב נק נקודה לבד כגוף נ"ס
הפסוק וכל כאלה שש האין כי שש האין שהוא הכלי של ה"ה ח"ה א"ה מ"דנו =
המאכל כשוער העשרה שהוא שלש חס"ה " ופסוק זה נאמר בין בב"ו הראשונה
של המלכות בזמן המלכס שמלכו באין אדום שהיתה היא עצמה עשרה כגוף נ"ס
בזמן התקון שנפדה ה"ה פ"ה כפע עצמו כמו שנבאר ואז עשרה כתי העשרה
שם כמיה הסוד ועליה נאמר פסוק זה של וכל כאלה שש האין " והנה הסובה
שמעמלה וזאתה המלכות שש תחת הוסוד בב"ו העשרה ולא במקום אחד ונס =
למה היתה לבונה שש המעש הוא כי נרנע כי לעולם א"פ קודם התקון הנהי דאומה
חיו נבנים תן גוף ה"ה ע"י שאר הזמנים והנה הנצח וההוד הם שתומעים א"ה הוסוד
פ"ו פתח תוך ז"א והוא בקו האמצעי וזאתה אמ האורות דרך הוסוד

ועשרים

ומתקנים את ה' ועל כן יש בה לה שם כבוד השגרה... וזכור מעשים זה לכל הזמנים
 ולכל המדינות המלכות שלעולם אין הבוקר והתחלת יצאתה לא בקו האמצעי כעוד
 היסוד או כעוד התת או כעוד הדעת וכזוהי כמו שנבאר בע"ל לקמן והמעשים לפי שכל
 כשיטה הוא מעבוד דאומא שכתובו הנבונות והיסוד דאומא הוא תוך קו האמצעי דזא
 ונב מקומה שם תפוד... ואמנם לפי שנים השעש נקודות דזא לא יזאו מקוננות יתד
 כולם לא נפדנות כל אחת מהבהתה סמול השנות הדבס ולא נשנות היחוד במבאר
 במקומה נב גם נקביה היתה למטה מען היסוד נפדות כבא שניה ונב שהיורה
 הנקבה כבא השניה לא נמצא אז עדין נקבה א הזכר... שייך מעש כפ' ק' ד רפ"ו מעש
 זוזב אתוד באחור וכו'.

הרש אביע שייך בדבש אביע כפ' אבונות תיחס ד ק"ל **הנה יש =**
 מאצל ועש נאצל והנאצל יש בנ"ל יסודות אש נוכח

מעש עפ"י והם הם ד' אותיות ההוי"ה והם הם תב' תת' מ' והם הם טעמים נקודות
 תי"ן אותיות והם הם אביע והם הם ארבע כתי' שיש באדם והם א' אדם הפעמי =
 סקנא היוחסנות הנק' נין וכו' ד הוא הגוף... ד הם המלבנים... צמח דב' טעם יחידה =
 סעב' קנול ד' הבית שכתובה נשכ האדם וגופו נמלכונסיו... חיל נעמא זוזב נעש
 וכל כתי' מלאו כללה מל' בחינות... זשן הם כתי' א' של' היוחסנות... שמוס ספודות ד' הם =
 הנה הם נשמה לעולה נשמה נוח ונפש בחינה ד' שהיא גוף... דלגה ד' הם וכלל ז' =
 הוא העצמות שבהם מנח מכפנים והגהם זה בעל' זהלג' וכו'... נעמס ועלדות תי"ן אותיות
 שאמר המפנה עור וכשר תלכסיע נבנעמונת ונ' הם תמ' וכו'... חוכן הם בכלל הספודות ד' זלג'
 כתי' ד' שהם הלכסיום הנה הם נרדנים... שהם הלכסיום המונותיים... צמח טעם ג' לטעם =
 א כגן הדיוג' בחינות נמכנסים מצפנת מאכנע כ' אותם האכנע... ז' ה' שן כעלוקה
 דכך גדול הם כתי' לבנים עלונים מא'... אג' כעורר שזן הם... זלג' ח' נכס' ד' כד' לבן =
 לבנים שם ארבע שזן לבנים שם הוי"ה אכל שיקום אונס א' ד'... דעבת כעוד ד' אונק' רלויה
 כתינה ד' והוא הבית וש בה בית וחצר נשכה ונודכב... ואמנם ככל שו הק' בחינות

הפרטות יש בה כתי' אחת כעוד כולם והוא ממוצעת בין בחינה ובחינה **הנה יש =**
 הכנללות דוגמת מעש חכמה הטבע כי בין הדומים נבגומה הוא הקנול שהם ג' אמונים
 צמח נכין ונלח כתיבה... נכין האמח א חתי הוא אדנ' השדה הנ' טעם כלאים שהורכב
 ל' ק' ונלח מעש שמינו... כתי' כלב גדל כדקדקע ויונק מעשם נכשמותין העיבור של
 שזמר טעם מפשעם לקונס כרב... מרת נכין קחי א מדב' הוא הקנול... נכין עדין יש ככאן והוא
 וקח וומס נכ' דושים טכעקוד... קנול נכין קחי א מדב' הוא הקנול... נכין עדין יש ככאן והוא
 כנמח נכין מעש אקנול שזין כרמח ולקמן אמר שמיים והתח' הם דומים.

יתבאר עם הנגל שיש בחינה אמצעית בין כל בחינה ובחינה וגם זה דומה למה שאמרנו
 חכמי המצב והפאו הנמצא על במלת הפועל כפסוק והתקן היתה תקו נכתב על משה
 ספר הכהיר כי קודם שבא הד' היסודות ברא תומך אחד הע' היולי צבוח עם נכב אצל
 שהוא דבר מעובן לקבל צדית הד' היסודות אח"כ אבל הוא אינו לטעם קפלתפנים וגו' ^{מכה יוש'}
 שום צדקה כלל ועש'קד' וגם שהוא קודם התקו נק' אפש נבעו מאפש
 ותהו נמשכו לו נהעשן הוא כי הנה הלפ' נק' אפש כי אין בו שום תפיסה נשם אפש
 התומך שאין עם תומך ולא צדקה כלל ואחריו נבוא התקו הוא הכתב ואחריו יכונה
 הכונה כנלל ל' היסודות חב' תת' מ'

וביאור

קדבר כי הנה בהכרח הוא שתהיה מדרגה מעומצעת בין המאצל ל
 המאצל כיוש הדתק ביניהם כבונה שונים של התקן נאין יאיר זה כזק
 נאין יבא זה את זה שהם שתי קצוות אם לא יהיה דבר מעומצע ביניהם ומחכום
 ניהיה בחינה קרובה ל המאצל וקרובה ל המאצל נהנה בחי' זו הוא הכתב הנק' //
 תהיה כי אין בו שום יסוד כי על כן ענינו נמתז בעם ההנה צבוח כיעף ענינו כנלל של
 כלל. אמנם היא בחי' מעומצעת כנלל והוא כי הנה הכתב
 הוא דוגמת המומך הקודם הנק' הונל שיש בו שורש כל הד' אמת של דהנה כשעצמך חפ'
 יסודות נבא ולא בפועל ולכן נק' תהו כי הוא מתקה ממשכות בט אדם באומרו
 הנה אמתו דנאום שאין בו צדקה כלל ועבדו אמתו דנאום שהוא טאצל ניש בו כח
 הד' צדנות הנה נמצא כי איפשר לקוראו אפ' ומאצל כמעשה הוא שעת קצת מלקובלם
 שקאם הוא הכתב ואפשר לקוראו בעם נאצל כי נדאי יש אפ' גדול מעמו ועבד הזמון
 חכמים במעפלא ומתק ל תחקור נכד' זמנם תכלית מה שאנו יבולם לדבר בו קרא
 זה כי הכתב הוא בחינה מעומצעת מעמאצל וטאצל נחמנעם הוא כי הבחינה הונת
 אחרונה מכל האיפשר באפ' הוא עש' האצל בחינה אמת שיש בה שורש כל הניש
 בהעלם נדקות גדול שאי אפשר להינת ל המאצלים ונתק דקות מעמו כי קורא
 תהו אשר למעלה מעמו אין עוד מולתו חפס. קמנחלט כנלל נמצא כיוש =
 בבחי' הזו כי מדרגות האחת היא הבחינה הונת תחתונה נשפלה מכל בתונת
 האפ' נכשו באמר כדך מעל שהוא בחי' מלכות שבמלכות נאעפ' שאינו כן כי
 אין כמות נספידה כלל תו דק לעכך את האונן נדבר ק' והנה כזו המדרגה =
 התחתונה של כל הלפ' יש בה כללות כל של מעלה ממנה נמקבלת מכל =
 כנודע והיא מקבלת מעולם והמדרגה זו התחתונה הוא האצלה את בחינה

השנית שהיא המדינה העליונה מכל מה שבנאצלים ניש בה שרמז כל הנאצלים והוא
מעשית לכולם באופן שהיונה קטון מכל המאצל האצל היונה מעבר שכל =
הנאצלים ואין ביעהם מדינה אחרת כלל כי אתה המאצל הזה אין נאצל יותר קרוב
ועומה אין בה נכללות ב אלה הכתובות היא בחינת אחת הנקראת בת עשר בעק
הכחיה הראשונה אשר בה קראנה קצת המקובלות אס" ובערך כתי השעת אשר
בה קראנה קצת מקובלים כתב שהוא במשן ה"פ אבל אנתו סברתינו לא כדברי
זה ולא כדבר זה לא היא בחינה אמצעית בין האס" ובין הנאצלים ניש בה בחינת אס"
ובחינת נאצל ושתי בחינות שוה הם בחינת עתיק ואהך נשעקם נקדעם כתב בגודע
אצלנו (הבן) זה מאד נהיה מה שפארנו במקום אחר כי מלכות שבמלכות של ^{עליו}
האצלנות המתלבט בראש הכהאה שהנא קכת הנה"א הוא בחינת העתיק ^{עליו}
עולם הכהאה (הבן) זה מאד" הכלל היוצא מכל הנ"כ כי האמת הוא שהנאצל אין בו
רק ד מדינות שהם ד אונותיה ההנה נהם נהם אכיע נהם חבתת נ"כ כן קנה
התחילה בבדאשיות ואין ראשיות שא חכמה בע"כ נזל ואמרו כן בלשון שלילה כה
לשלול את הכת"י "ראמנ"ש בחינה אמצעית כוללת ב בחינת מאצל ונאצל
והוא הנה כתב נכתב הזה נש בו כללות כל מה שלמעלה א"ל אס" הוא קטון ו
מבול עונק מבול ניש בו שרמז כל ה"פ הנאצלים והוא מעשית כבול נכזה ל
יתמה אס" לפעמים אנו אומרים כי יס" דאצלנות נחלקים ל" אונותיה ההנה =
ופעמים אנו אומרים שנחלקים לתמשה פרקשים כי כשאנו אומרים שהם ד הוא
משן הנאצלים מעשית בפועל וכשאנו אומרים ה פרקשים הוא כשאנו מועים שרמז
הנאצלים עם הנאצלים עצמן ונע בו ע"ז הוא בכל יס" שכל עולם נעלה וכן =
בפריעיות בכל פרקט ופרקט כי לעולם כל בחינה נכתבה נק העלונה מאצל
והתחונה נאצל ואין הנאצל פחות מ"ז אונותיה ההנה א"ל כ"פ פריעיות ופריע
פריעיות ניש בחינה אמצעית ביעהם הנה כתב בג"ל (הבן) זה מאד מאד כי בו
יובן כל הדורות שנבאר נזה ע"ן א"ל דאשון נא"ל אחרון כ הנה הוא דאשון
והוא אחרון נהוא א"ל נהוא א"ל כי בחינת המלכות של המאצל אשר בו הוא
אחרון ונ"ל א"ל שהוא המלכות" וכתי שרמז הנאצלים אשר בו שהוא הכת"י
הוא דאשון נ"ל אין אונותיה א"ל"

ואחר

שפארנו כי כל הנאצלים נה נבראים כולם בחינה אחת הכוללת ב
יסודות שהם ד אונותיה שהם ד עלמות אכיע עש עליהם בחינה

עלונק

